

En sen kväll för 20 år sedan stod jag i taxikö på centralstationen i Göteborg. Detta hände då taxiyrket fortfarande var ett inhägnat skrå – vår väntan blev därför lång. Längst fram i kön stod ett gammalt par. De var trötta, mannen lutade sig tungt mot sin käpp.

När det äntligen kom en bil så lösgjorde sig två medelålders och välklädda män från sin position långt bak i taxikön. De lade sina portföljer i bakluckan och satte sig i baksätet. Det gamla paret hade bara hunnit att gå några meter mot bilen. Föraren gick och satte sig vid ratten för att köra. Vi andra stod där i kön som fån.

Då sprang en lika välklädd herre fram till taxin, slet upp bakluckan, slängde iväg portföljerna, öppnade en av baddörrarna, slet ut en av männen, den andre rusade ut själv. Föraren, en ung man, öppnade munnen för att protestera, men fick en örfil till svar.

De två männen och taxiföraren blev sedan utskällda på ett språk som var en excellent blandning av svenska, spanska och engelska. Därefter lotsade denne affärsman i 60-årsåldern det gamla paret till taxin.

Denne man, som jag bara talat med några minuter, är fortfarande en levande sinnebild för mig. Hans civilkurage var berömvärt. Han tog i handling parti för det rätta och riktiga.